

Sygn. akt. II K 417/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 października 2014r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w II Wydziale Karnym,

w składzie

Przewodniczący SSR Lucyna Brzoskowska,

Protokolant: Katarzyna Bogusz – Trojanowska,

Przy udziale Prokuratora: nieobecny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 08 września 2014 r., 29 września 2014r., sprawy:

S. B. (1),

s. B. i H. z domu T.,

ur. (...) w O.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od 05 października 2013 roku do 16 stycznia 2014 roku w O. na ul. (...) z terenu firmy (...), działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem, zabrał w celu przywłaszczenia 2 dekle okrągłe od studzienki wraz z pierścieniem wartości 2200zł, 1 kratownicę od burzówki wartości 1300zł, 3 słupki ogrodzeniowe wartości 300zł oraz elementy stalowe i metalowe o łącznej wartości 346,94zł wszystko o łącznej wartości strat 4146,94 zł na szkodę Przedsiębiorstwa Handlowo Produkcyjno Usługowego (...), N. S., (...), (...)-(...) B.,

tj. o przestępstwo z art. 278§1k.k. w zw. z art. 12k.k.

orzeka

I. oskarżonego S. B. (1) uznaje za winnego popełnienia tego, że w dniu 16 stycznia 2014 roku w O. na ul. (...) z terenu firmy (...), zabrał w celu przywłaszczenia 2 dekle okrągłe od studzienki wraz z pierścieniem wartości 2200zł, 1 kratownicę od burzówki wartości 1300zł wszystko o łącznej wartości strat 3846,94 zł na szkodę firmy (...) w O. i za to na mocy art. 278§1k.k. skazuje go na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69§1 i 2 k.k., art. 70 §1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat,

III. na podstawie art. 624§1kpk zwalnia oskarżonego z ponoszenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa w całości.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Firma (...) mająca siedzibę w O. przy ulicy (...) zawarła umowę z dniem 10 czerwca 2013 roku z firmą (...), N. A. na wykonywanie robót rozbiórkowych budynku i budowli po byłej mleczarni P. w O..

Oskarżony S. B. (1) był jednym z pracowników firmy (...). Brał udział w pracach rozbiórkowych na terenie firmy (...).

Pomiędzy właścicielami firmy (...) a pracownikami biorącymi udział w rozbiórce było uzgodnione, że pracownicy mogą zabierać z terenu rozbiórki drobne odpady.

Oskarżony S. B. (2) korzystając z ustnego pozwolenia w okresie od 05 października 2013 roku do 17 grudnia 2013 roku sprzedał na skupie złomu K. D. odpady w postaci stali grubej, aluminium, stali mieszanej, stali cienkiej.

K. D. od czerwca 2013 roku prowadził skup złomu przy ul. poprzecznej w O.. Od początku prowadzonej działalności przez K. D. były prowadzone prace rozbiórkowe na terenie firmy (...) przy ul (...).

W dniu 16 stycznia 2014 roku oskarżony S. B. (1) z terenu firmy (...) zabrał w celu przywłaszczenia 2 dekle okrągłe od studzienki wraz z pierścieniem, 1 kratownicę od burzówki. Następnie udał się do skupu złomu prowadzonego przez K. D. przy ul. (...) w O.. Oskarżony S. B. (2) sprzedał na w/w skupie złomu 2 dekle okrągłe od studzienki wraz z pierścieniem wartości i jedną kratownicę od burzówki wartości. K. D. na w/w przedmioty wystawił oskarżonemu formularz przyjęcia odpadów.

W sobotę 18 stycznia 2014 roku właściciel firmy (...) wraz z pracownikami opuścili teren firmy (...).

W dniu 22 stycznia 2014 roku S. N. udał się na teren P.. Na terenie stwierdził brak siatki ogrodzenia oraz słupków od ogrodzenia. Na miejscu zastano dwóch mężczyzn, którymi okazali się Z. K. i Z. G..

S. N. o powyższym zawiadomił policję.

W dniu 22 stycznia 2014 roku funkcjonariusze policji w związku ze zgłoszeniem kradzieży z terenu firmy (...), w ramach czynności sprawdzających udali się m.in. Do skupu złomu prowadzonego przez K. D. przy ul. (...) w O.. W wyniku przeszukania kontenera zostały ujawnione dwa dekle okrągłe od studzienek, jedna kratownica od burzówki, uszkodzony pierścień od studzienki, trzy słupki ogrodzeniowe. K. D. podał, że dwa dekle okrągłe od studzienek, jedna kratownica od burzówki, uszkodzony pierścień od studzienki zostały przyniesione uprzednio przez oskarżonego S. B. (2). Na te przedmioty zostały wystawione oskarżonemu formularze przyjęcia odpadów.

Przedstawiciel firmy (...) odzyskał w/w przedmioty.

/dowody: wyjaśnienia oskarżonego k.90v, k.148, k. 150, k.151, zeznania świadków S. N. k.3-5, K. D. k.22v-23v, k.141, k.149, k. 150, k. 151, S. F. k.62v, k.140v-141, A. N. k.51v, k.142v, Z. K. k.141, k.36-36v, T. B. k.149, protokół oględzin k.15-17, protokół zatrzymania rzeczy k.19-21, formularze przyjęcia odpadów k.39, k.45-50, umowa z załącznikiem k.63-67/

Oskarżony S. B. (1) był karany sądownie. /k.98/

Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego S. B. (2) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że bywał na terenie firmy (...), gdzie dorabiał sobie u braci N., którzy prowadzili firmę (...) zajmującą się rozbiórką budynku. Wyjaśnił, że wykonywali prace rozbiórkowe i pracował tam od początku lipca 2013 roku do 18 stycznia 2014 roku. Podał, że podczas tych prac odkładał sobie czasami drobne elementy metalowe, które następnie sprzedawał na skupie złomu przy ul. (...). Wyjaśnił, że w dniu 16 stycznia 2014 roku wziął kratownicę wraz z lejem kanalizacji burzowej oraz drobne elementy metalowe, które sprzedał na tym skupie złomu. Dodał, że na temat kradzieży innych elementów metalowych nic nie wie. /karta karna k.90v, odpis wyroku k.114/.

Na rozprawie przed Sądem oskarżony S. B. (1) ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że ten teren był źle zabezpieczony. Płot był dziurawy. Jak tydzień ma 7 dni to przez 5 dni był jakiś nalot jakichś zbieraczy złomu. Zawsze tam coś ginęło. Wyjaśnił, że był pod wpływem alkoholu i ukradł burzówkę. Ta burzówka to kratownica od burzówki. Oskarżony podał, że dekli od studzienki nie zanosił do skupu. Oskarżony dodał, że w czasie objętym zarzutem dekli okrągłych od studzienek wraz z pierścieniami na pewno nie było. Potwierdził, że przyniósł

kratownice od burzówki, ale słupków ogrodzeniowych nie przynosił, rury pochodziły z ziemi z terenu „polmleku” od kanalizy i to były starocie zardzewiałe. Wyjaśnił, że nie pamięta, czy wynosił inne elementy stalowe i metalowe z terenu (...). Oskarżony stwierdził, że Pan S. N. nieraz zezwalał brać drobne elementy. /k.149, k.151/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części, gdzie przyznaje, że wynosił z terenu rozbiórki elementy na skup złomu, które w dniu 22 stycznia 2014 roku zostały ujawnione na skupie złomu u K. D..

Na wstępie rozważań Sąd odnie się na jakich dowodach oparł ustalenia, których konsekwencją było przyjęcie zmiany opisu i kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu S. B. (1) i przyjęcie, że oskarżony w dniu 16 stycznia 2014 roku w O. na ul. (...) z terenu firmy (...), zabrał w celu przywłaszczenia 2 dekle okrągłe od studzienki wraz z pierścieniem wartości 2200zł, 1 kratownicę od burzówki wartości 1300zł wszystko o łącznej wartości strat 3846,94 zł na szkodę firmy (...) w O..

Przede wszystkim należy zauważyć, iż pokrzywdzonym w sprawie nie była firma (...), a firma (...). Wynika to stąd, że przedmioty skradzione przez oskarżonego pochodziły z rozbiórki terenu należącego do firmy (...) przy ul. (...) w O.. Natomiast wskazany w zarzucie pokrzywdzony - firma (...), N. A. była jedynie firmą, która na podstawie zawartej umowy z firmą (...) umowę z dniem 10 czerwca 2013 roku wykonywała roboty rozbiórkowe budynku i budowli po byłej mleczarni P. w O. oraz jej właściciel był osobą zgłaszającą popełnienie przestępstwa. Dlatego też, Sąd doszedł do przekonania, że to firma (...) w O. jest pokrzywdzonym w przedmiotowym postępowaniu.

Następnie Sąd na podstawie wyjaśnień oskarżonego, ale przede wszystkim zeznań świadków K. D., S. N., A. N., S. F., dowodów z dokumentów w postaci formularzy przyjęcia odpadów doszedł do przekonania, iż należało przypisać oskarżonemu kradzież na szkodę P. w O. w zakresie przedmiotów 2 dekle okrągłe od studzienki wraz z pierścieniem oraz 1 kratownicę od burzówki.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w tej części, gdzie nie przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu i zaprzecza ilości i rodzajowi przedmiotów, które ukradł. W ocenie Sądu wyjaśnienia te stanowią jedynie przyjętą przez oskarżonego S. B. (1) linię obrony, mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej i związanej z tym kary.

Jednocześnie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, gdzie potwierdza, iż zabrał z terenu P. przedmioty. Potwierdzają to wiarygodne dowody z dokumentów - formularzy przyjęcia odpadów z dnia 16 stycznia 2014 roku, jak i zeznania świadków.

Powyższe stanowiska Sąd oparł przede wszystkim na dowodach z zeznań świadków oraz z dowodów z dokumentów.

W ocenie Sądu nie można przypisać w całości oskarżonemu S. B. (1), iż dopuścił się popełnienia przestępstwa opisanego w zarzucie z aktu oskarżenia.

Świadczą o tym poniższe dowody.

Przede wszystkim zeznania świadka **K. D.** potwierdzają wersję podaną przez oskarżonego oraz ustalenia poczynione przez Sąd. Przede wszystkim należy zauważyć, że świadek jednoznacznie zeznał, że elementy, które znaleziono u niego w kontenerze, czyli dwa połamane kołnierze, jedna burzówka i dwa dekle, to wszystko trafiło przed zakończeniem robót rozbiórkowych prowadzonych przez firmę (...). Należy podkreślić, że świadek stanowczo twierdził, że, to co zginęło i przyniósł oskarżony S. B. (1) miało miejsce 3 dni wcześniej, niż zniszczenie centralki i bramy, ogrodzenia. Jednocześnie świadek zeznał, że to co S. N. znalazł u niego w kontenerze na skupie złomu, było przyniesione przed tym, jak S. N. zgłosił, że zniszczono i skradziono elementy w postaci bramy i ogrodzenia, gdyż kradzież tych elementów była 3 dni później niż oskarżony S. B. przyniósł do jego skupu złomu przedmioty pochodzące z rozbiórki terenu P.. Potwierdzeniem wyjaśnień oskarżonego oraz w tym zakresie zeznań świadka K. D., że oskarżony przyniósł do skupu złomu 2 dekle okrągłe od studzienki wraz z pierścieniem wartości oraz kratownicę od burzówki, są formularze przyjęcia odpadów wystawione w dniu 16 stycznia 2014 roku, w których szczegółowo wpisane zostało jakie

i skąd przedmioty zostały przyniesione przez oskarżonego. Sąd na rozprawie dopytywał świadka K. D. na powyższe okoliczności i świadek jednoznacznie zeznał, że przed zakończeniem prac przez firmę (...) elementy w postaci 2 ułamanych kołnierzy i jednej burzówki oraz 2 dekle trafiły na jego skup złomu od oskarżonego S. B. (1). Świadek podkreślał, że było to przed zgłoszeniem kradzieży przez panów N.. Ponadto świadek jednoznacznie potwierdził, o czym również wyjaśniał oskarżony, że z tego co wie, osoby pracujące przy rozbiórce miały ciche przyzwolenie, aby drobne elementy sprzedawać. Świadek jednoznacznie zeznał, że N. był u niego 2-3 razy i wiedział, że są u niego pręty i inne drobne elementy i nie miał co do tego pretensji. Ponadto, co istotne, świadek stanowczo zeznał, że pamięta, iż zniszczenie bramy było już po wyjeździe firmy pana N., a wtedy oskarżonego S. B. już tam nie było.

Potwierdzeniem zeznań świadka K. D., w zakresie, gdzie twierdził, że oskarżony S. B. (1) nie przyniósł do skupu złomu słupków z ogrodzenia są wiarygodne zeznania świadka **S. N.** Mianowicie świadek jednoznacznie i stanowczo zeznał, że w sobotę jak kończyli pracę, to osobiście zamykał bramę, która została skradziona i były wszystkie elementy na miejscu. Świadek potwierdził, że oskarżony razem z nim opuszczał teren P. po południu w sobotę ok. 18-19 godz. i potwierdził, że wszystkie elementy razem z bramą były na miejscu. Potwierdza to, że oskarżony S. B. (1) nie mógł w piątek, bądź w sobotę ukraść tych elementów. Świadek S. N. potwierdził zarówno wyjaśnienia oskarżonego jaki zeznania świadka K. D., że jak prowadził rozbiórkę, to pozwalał pracownikom brać drobne elementy z rozbiórki /k.142/. Potwierdził tą okoliczność wiarygodnie świadek A. N. w swoich zeznaniach złożonych na policji /k.51v/.

Potwierdzeniem powyższych ustaleń i rozważań Sądu oraz zeznań omówionych świadków są zeznania świadka **S. F.** Świadek wiarygodnie zeznał, że na terenie firmy (...) podczas rozbiórki dochodziło do kradzieży elementów metalowych i osobiście stwierdził, że skradzione zostały następujące elementy: siatka ogrodzeniowa, włazy do studzienek kanalizacyjnych oraz właz do studzienki kanalizacji burzowej, a także elementy bramy wjazdowej na działkę. Jednakże należy podkreślić, że świadek zeznał po raz pierwszy w dniu 19 lutego 2014 roku, powołując się na informacje od S. N. na dzień 22 stycznia 2014 roku. Jednakże należy przeanalizować dokładnie jego zeznania. Mianowicie świadek zeznał, że S. N. poinformował go, że w okresie od 18 do 22 stycznia 2014 roku miało dojść do kradzieży z włamaniem i wówczas miało dojść do kradzieży siatki ogrodzeniowej, słupków ogrodzeniowych, bramy dwuskrzydłowej stalowej dwóch studzienek wraz z pierścieniami oraz jednej studzienki burzowej. Jednocześnie potwierdził, że do tej spray zostali zatrzymani dwaj mężczyźni, jak się okazało nie był to S. B. (1). Świadek potwierdził, że odebrał dwa włazy, czyli dwa dekle od studzienki wraz z pierścieniami, jedną kratownicę od burzówki, trzy słupki ogrodzeniowe. A przedmioty te zostały ujawnione w kontenerze na skupie złomu K. D..

Również świadek A. N. wiarygodnie zeznał, że to nie było realne, by oskarżony S. B. (1) ukraść siatkę, słupki ogrodzenia, bo dzień wcześniej wyjeżdżali z terenu P. i wszystko było na miejscu /k.142v/.

Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, ponieważ są one jasne, szczegółowe, zbieżne, wzajemnie się uzupełniają. Świadców ci w sposób konsekwentny i obiektywny wskazali na jakiej podstawie podawali okoliczności kradzieży, kiedy mogło dojść do kradzieży kolejnych przedmiotów z terenu firmy (...). Zeznania tych świadków oraz częściowo wyjaśnienia oskarżonego, jak i dowody z dokumentów układają się w logiczną całość, dając obraz rzeczywistego działania oskarżonego i jakim zakresie należało przypisać mu działanie na szkodę P..

Mając powyższe rozważania i analizę dowodów z zeznań świadków i dokumentów, Sąd doszedł do przekonania, że nie można było przypisać oskarżonemu kradzieży trzech słupków ogrodzeniowych oraz drobnych elementów stalowych i metalowych, albowiem brak jest na to bezpośrednich i jednoznacznych dowodów.

Jak wynika z omówionych dowodów, oskarżony S. B. (1) ostatnie przedmioty z terenu rozbiórki P., tj. dwa dekle okrągłe od studzienki wraz z pierścieniami, jedną kratownicę od burzówki, przyniósł w dniu 16 stycznia 2014 roku na skup złomu K. D., na co dowodem są zeznania świadka K. D. oraz dowody z dokumentu - formularze przyjęcia odpadów /k.39/. W treści tych formularzy widnieje jednoznacznie, jakie przedmioty oskarżony przyniósł do skupu złomu w dniu 16 stycznia 2014 roku, potwierdził to świadek K. D. na rozprawie przed Sądem. Należy zauważyć, że przedstawiony oskarżonemu w akcie oskarżenia zarzut dotyczy okresu do 16 stycznia 2014 roku. Zatem w kontekście zeznań świadków S. N., K. D. oraz dokumentów w postaci formularzy przyjęcia odpadów z dnia 16 stycznia 2014 roku, z

których wynika, że kradzież słupków nastąpiła po 16 stycznia 2014 roku, nie było podstaw do przypisania oskarżonemu S. B. (1) kradzieży słupków z ogrodzenia.

Ponadto Sąd przyjął także, iż nie ma podstaw do przypisania, iż oskarżony S. B. (4) z terenu firmy (...) ukraść elementy stalowe i metalowe. Jak wynika z omówionych zeznań świadków K. D., a przede wszystkim świadka S. N., potwierdzone zeznaniami świadka A. N., osoby pracujące dorywczo przy rozbiórce na terenie firmy (...), miały przyzwolenie, aby drobne elementy metalowe zabierać z terenu na użytek własny. Należy podkreślić, iż w tej kwestii zaszły wątpliwości, czy wskazane w zarzucie elementy stalowe i metalowe o łącznej wartości 34 złote w ogóle pochodziły z kradzieży na szkodę P. do dnia 16 stycznia 2014 roku. Bowiem jak wynika z zeznań świadka S. F., pozostałe elementy metalowe o wartości 34 zł mogły pochodzić z elementów mocujących siatkę /k.140v/. A jak Sąd ustalił i przyjął siatka ogrodzeniowa została skradziona po dniu 16 stycznia 2014 roku. Wobec powyższego, rozstrzygając wątpliwości na korzyść oskarżonego, Sąd wyeliminował z zarzutu w/w elementy wycenione na kwotę 34zł.

Poza tym w ocenie Sądu znamieną jest okoliczność, iż z formularzy przyjęcia odpadów za okres od 5 października 2013 roku do 17 grudnia 2013 roku /k.45-50/, nie ma wpisu, iż złom pochodzi z P.. Natomiast z formularzy przyjęcia odpadów z dnia 16 stycznia 2014 roku /k.39/, widnieje zapis, iż złom pochodzi z P.. Odnośnie zapisów na formularzach Sąd szczegółowo dopytywał świadka K. D. na rozprawie /k.149-151/. Ta okoliczność w ocenie Sądu stanowi dowód na to, że złom wymieniony na formularzy przyjęcia odpadów za okres od 5 października 2013 roku do 17 grudnia 2013 roku /k.45-50/, albo nie pochodził z kradzieży na szkodę firmy (...), albo były to te drobne elementy, które pracownicy pracujący przy rozbiórce mogli za przyzwoleniem S. N. zabierać na własny użytek. Skoro nie ma w tym zakresie jednoznacznego, bezspornego dowodu, należało w tym zakresie zmienić opis czynu przypisywanego oskarżonemu S. B. (1) na jego korzyść.

Świadek **T. B.** wiarygodnie zeznał na okoliczności dotyczące ujawniania okoliczności kradzieży na terenie P. ze zgłoszenia w dniu 22 stycznia 2014r., czynności wykonywane na terenie skupu złomu K. D..

Odnośnie zeznań świadków Z. K., R. K., Z. G., to nie dotyczyły one zdarzenia objętego zarzutem i nie wniosły nic do ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd uznał za wiarygodne pozostałe dowody z dokumentów. Zostały sporządzone przez osoby lub podmioty do tego uprawnione. Zawierają informacje oraz dane, które odnoszą się do ustaleń stanu faktycznego, stanowią jego ważne uzupełnienie.

W tych warunkach wina oskarżonego nie budzi wątpliwości i została mu udowodniona przeprowadzonymi dowodami.

Tym samym oskarżony S. B. (1) dopuścił się przypisanego mu czynu opisanego w punkcie I wyroku.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia przypisanego mu czynu, Sąd wymierzył mu karę jak w części dyspozytywnej wyroku.

Przy wymiarze kary oskarżonemu Sąd brał pod uwagę takie okoliczności obciążające, jak: rodzaj naruszonego przez sprawcę dobra prawem chronionego, jakim było czyjaś własność, uprzednia karalność.

Mając powyższe na uwadze w ocenie Sądu społeczna szkodliwość popełnionego czynu zabronionego przez wymienionego jest znaczna.

Wymierzona oskarżonemu S. B. (1) kara pozbawienia wolności, w ocenie Sądu jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Uwzględniła cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć wobec oskarżonego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Oskarżony jest osobą dorosłą, uświadamiającą sobie powszechnie znane normy prawa. Należy mu więc przypisać działanie z zamiarem umyślnym, gdyż jak każdy przeciętnie doświadczony człowiek w tych okolicznościach musiał

zdawać sobie sprawę z przestępności, nieprawidłowości swojego działania w czasie czynów. Tym bardziej, że był już uprzednio karany.

W ocenie Sądu postawa i warunki osobiste oskarżonego S. B. (1) oraz całokształt okoliczności sprawy pozwalają na zastosowanie w stosunku do niego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i kara w zawieszeniu jest wystarczająca w stosunku do wymienionego dla osiągnięcia celu kary oraz zapewni, iż pomimo nie wykonania kary, S. B. (1) nie popełni ponownie przestępstwa. Co prawda oskarżony był uprzednio karany, jednak za czyn rodzajowo odmienny z art. 178a § 2 k.k., popełniony w grudniu 2010 roku, które w ostatnim okresie czasu zostało uznane za wykroczenie. Konsekwencją przyjęcia przez Sąd odnośnie czynu przypisanego oskarżonemu, iż w dniu 16 stycznia 2014 roku w O. na ul. (...) z terenu firmy (...), zabrał w celu przywłaszczenia 2 dekle okrągłe od studzienki wraz z pierścieniem wartości 2200zł, 1 kratownicę od burzówki wartości 1300zł wszystko o łącznej wartości strat 3846,94 zł na szkodę firmy (...) w O. powodowało, iż należało wyeliminować z kwalifikacji prawnej zarzucanego a/o czynu oskarżonemu treść art.12k.k. Ponadto z uwagi na przyjęcie, że oskarżony dokonał kradzieży 2 dekle okrągłe od studzienki wraz z pierścieniem wartości oraz jedną kratownicę od burzówki, a zgodnie zeznaniami świadka S. F., z których wynika, że przedmioty te zostały ujawnione na skupie złomu, a następnie za pokwitowaniem zwrócone pokrzywdzonemu, tym samym szkoda została naprawiona i nie było podstaw do orzekania w wyroku o naprawieniu szkody na rzecz pokrzywdzonego.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie powołanych przepisów jak w punkcie III wyroku mając na uwadze możliwości zarobkowe i majątkowe oskarżonego.